

VAN GROEI EN BLOEI EN JAARGETIJD.

Wat gebeurt er in den loop van het jaar onder in den grond met onze vaste planten? Hoe staat het met hun winterrust en hun zomerrust en hoe regelen ze hun gedrag naar gelang van de gebeurtenissen in de bovenwereld? Er zijn er die het heele jaar door geen rust kennen. Andere, zooals veel knollen en bollen hebben een duidelijke zomerrust, tenminste uitwendig, b.v. sneeuwkllokje, helmbloem. Ze „ontwaken” natuurlijk veel eerder dan wanneer we hun groeipieden boven den grond zien verschijnen. Wij behooren daar ook alweer op te letten. De „groei” van al die planten speelt zich af onder den grond. In het openbaar houden ze zich dan bezig met bloei en zaadvorming, verspreiding van vruchten en zaden en dan natuurlijk ook nog de assimilatie: het bereiden van de stoffen, noodig voor den groei ook onder den grond. De bloeispruiten zijn niet anders dan zijtakken van de eigenlijke plant, die onder den grond groeit en werkt.

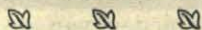
De planten van bosschen en hagen hebben rekening te houden met licht en lucht en voedsel en vochtigheid. Sommige zijn nog al gevoelig voor licht, natuurlijk ter wille van hun bloei en assimilatie. Daarvoor hebben ze te zorgen dat ze in hun bosch of heg een geschikte plaats innemen, die plaats op de juiste wijze uitbreiden. De ondergrondse, in hoofdzaak horizontaal verlopende vertakkingen moeten doelmatig gericht zijn.

Bij verschillende planten loont het wel de moeite, dat eens na te peuteren. Dat kun je mooi doen bij Lelietje van dalen, Salomonszegel en ook bij Wintergroen.

Goed bekeken is dat Wintergroen kieschkeurig wat licht betreft. Het schuwt het volle licht, maar wil het ook alweer niet te donker hebben. Het duindoornbosch lijkt deze plant allerbest en ook wel het halfduistere naaldbosch. Loofhout alleen bij ruimen stand of ook hakhout met korten omloop.

Tien jaar geleden brachten wij uit een licht bosch van Zwarte dennen een pol Wintergroen over in een groep van diezelfde dennen in Thijsse's Hof. Die hadden daar al zes jaar gestaan en al een aardig naaldendek gevormd. Het is een hellend terrein met uitzicht naar noordoost. Het overplanten lukte best en met een paar jaar begon dat Wintergroen zich thuis te voelen en zich dus uit te breiden, waartoe naar alle kanten goede gelegenheid bestond. En nu bleek het, dat we die pol net niet precies naar den zin van onze Pyrola geplaatst hadden, want in de volgende jaren vertoonden de nieuwe rozetten zich wel achterwaarts en zijwaarts, maar niet naar den voorkant, de lichtzijde. Toen we de naaldenlaag en de humuslaag eventjes optilden, zagen we ook de nieuwe uitloopers allemaal gericht naar de begeerde duisternis. Of verschil in vochtigheidstoestand hier ook invloed uitoefende, zou ik niet durven zeggen. Ook niet of die diepe groeiloten daar zelve onmiddellijk de lichtprikkel gewaar werden; de snelle loten waren spierwit. De waarneming geschiedde in het eind van Augustus.

JAC. P. THIJSSSE.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Gladde Slangen op de Imbosch. Misschien interesseert het U te weten, dat door mij op 24 Juli l.l. te Eerbeek, nabij de Imbosch 3 gladde slangen (*Coronella austriaca*) werden waargenomen, de dieren, die alle drie zowat even groot waren en dicht bij elkaar lagen te „zonnen”, hadden een lengte van circa 70 cm. Duidelijk was de dubbele rij vlekken op de rug, bij alle drie de exemplaren, waar te nemen.

Rotterdam, 1 Aug. '42.

I. J. PIETERS.

Hoofdredacteur: Dr. JAC. P. THIJSSSE te Bloemendaal.
 Verantwoordelijk voor de advertenties: S. VERSLUYS te Amsterdam.
 Uitgeefster: W. VERSLUYS' Uitg. Mij. (N.V.) te Amsterdam.
 Drukker: KOCH & KNUTTEL te Gouda. K 967.